

TEXTE ADOPTATE

P9_TA(2022)0289

Discriminarea intersecțională în UE: situația socioeconomică a femeilor de origine africană, din Orientul Mijlociu, latinoamericană și asiatică

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2022 referitoare la discriminarea intersecțională în Uniunea Europeană: situația socioeconomică a femeilor de origine africană, din Orientul Mijlociu, latinoamericană și asiatică (2021/2243(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolele 8, 153, alineatul (1) și 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”),
- având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă, în special obiectivul 5:
- având în vedere Convenția ONU asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei,
- având în vedere Convenția internațională a ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială,
- având în vedere Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități,
- având în vedere Declarația și Platforma de acțiune de la Beijing din 15 septembrie 1995, precum și rezultatele conferințelor de revizuire ale acesteia,
- având în vedere articolul 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 1966 și articolul 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale din 1966,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice,
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii

pentru afaceri externe și securitate din 25 noiembrie 2020, intitulată „Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen (GAP) III – o agendă ambițioasă pentru egalitatea de gen și emanciparea femeilor în acțiunile externe ale UE 2021-2025” (JOIN(2020)0017) și documentul de lucru comun al serviciilor Comisiei care o însoțește, intitulat „Obiective și indicatori pentru cadrul punerii în aplicare a Planului de acțiune pentru egalitatea de gen III (2021-25)” (SWD(2020)0284),

- având în vedere comunicarea Comisiei din 3 martie 2021 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind drepturile persoanelor cu handicap (2021-2030)” (COM(2021)0101),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 5 martie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025” (COM(2020)0152),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 18 septembrie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Planul de acțiune al UE de combatere a rasismului pentru perioada 2020-2025” (COM(2020)0565),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 7 octombrie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: cadrul strategic al UE pentru egalitatea, incluziunea și participarea romilor” (COM(2020)0620),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 12 octombrie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025” (COM(2020)0698),
- având în vedere Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică¹ (Directiva privind egalitatea rasială),
- având în vedere Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă² („Directiva privind egalitatea de tratament”),
- având în vedere Forumul „Generația egalității”, organizat la Ciudad de Mexico între 29 și 31 martie 2021 și la Paris între 30 iunie și 2 iulie 2021,
- având în vedere rezoluția sa din 21 ianuarie 2021 referitoare la perspectiva de gen în perioada crizei COVID-19 și după această criză³,
- având în vedere rezoluția sa din 24 iunie 2021 referitoare la situația sănătății sexuale și reproductive și a drepturilor aferente în UE, în contextul sănătății femeilor⁴,
- având în vedere rezoluția sa din 10 martie 2022 referitoare la Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen III⁵,

¹ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

² JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

³ JO C 456, 10.11.2021, p. 191.

⁴ JO C 81, 18.2.2022, p. 43.

⁵ Texte adoptate, P9_TA(2022)0073.

- având în vedere rezoluția sa din 17 septembrie 2020 referitoare la implementarea strategiilor naționale de integrare a romilor: combaterea atitudinilor negative față de populațiile cu origini rom din Europa¹,
- având în vedere rezoluția sa din 26 martie 2019 referitoare la drepturile fundamentale ale persoanelor de origine africană în Europa²,
- având în vedere raportul Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE) intitulat „Intersecting inequalities: Gender Equality Index 2019” (Intersectarea inegalităților: indicele privind egalitatea de gen 2019),
- având în vedere raportul Comunității Lesbieni * EuroCentralasiatice (EL*C) din 29 iunie 2021 intitulat „Resistance as a Way of Living: Lesbian lives through the COVID-19 Pandemic” (Rezistența ca mod de viață: viața lesbienei în timpul pandemiei de COVID-19”,
- având în vedere raportul EL*C 1 octombrie 2021 intitulat „Lesbophobia: an intersectional form of violence” (Lesbofobia: o formă intersecțională de violență),
- având în vedere raportul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) din 14 mai 2020, intitulat „A long way to go for LGBTI equality” (O cale lungă până la realizarea egalității pentru persoanele LGBTI (Sondajul II al FRA LGBTI),
- având în vedere raportul EL*C 7 februarie 2022 intitulat „A bitter pill to swallow: gaps and discriminations in access to healthcare for lesbians” (O Pilulă amară de înghițit: lacune și discriminări în ceea ce privește accesul la asistență medicală pentru lesbiene),
- având în vedere raportul Rețelei europene împotriva rasismului (ENAR) din 14 septembrie 2020 intitulat „Intersectional discrimination in Europe: relevance, challenges and ways forward” (Discriminarea intersecțională în Europa: relevanță, provocări și căi de urmat),
- având în vedere „Nota de orientare referitoare la colectarea și utilizarea datelor privind egalitatea pe baza originii rasiale sau etnice” a Comisiei³,
- având în vedere raportul rețelei europene a organismelor de promovare a egalității intitulat „Colectarea și utilizarea datelor privind plângerile de către organismele de promovare a egalității”⁴,
- având în vedere Manualul european privind datele referitoare la egalitate⁵,
- având în vedere principiile directe comune ale Comisiei pentru planurile naționale de

¹ JO C 385, 22.9.2021, p. 104.

² JO C 108, 26.3.2021, p. 2.

³

⁴ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/guidance_note_on_the_collection_and_use_of_equality_data_based_on_racial_or_ethnic_origin_final.pdf

⁴ <https://equineteurope.org/wp-content/uploads/2021/07/Collection-and-use-of-complaints-data.pdf>

⁵ https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combating-discrimination/equality-data-collection_ro

acțiune împotriva rasismului și a discriminării rasiale din martie 2022,

- având în vedere raportul alternativ al ENAR intitulat „Racism & Discrimination in Employment in Europe 2013-2017” (Rasism și discriminare în ocuparea forței de muncă)¹,
 - având în vedere Deceniul internațional al persoanelor de origine africană 2015-2024 proclamat de ONU,
 - având în vedere raportul FRA din 4 aprilie 2019 intitulat „Second European Union Minorities and Discrimination Survey – Roma women in nine EU Member States” (Al doilea sondaj al Uniunii Europene privind minoritățile și discriminarea – femeile rome din nouă state membre ale UE)²,
 - având în vedere raportul FRA din 15 noiembrie 2019 intitulat „Second European Union Minorities and Discrimination Survey – Being Black in the EU” (Al doilea sondaj al Uniunii Europene privind minoritățile și discriminarea – A fi persoană de culoare în UE)³,
 - având în vedere fișa informativă a Centrului pentru Justiție Intersecțională din aprilie 2020 intitulată „‘Intersectionality at a Glance in Europe’” (Intersecționalitatea pe scurt în Europa)⁴,
 - având în vedere setul de resurse al ONU Femei și al Parteneriatului ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, publicat în 2021 și intitulat „Intersectionality Resources and Toolkit: A Intersectional Approach to Leave No One Behind” (Resurse și instrumente privind intersecționalitatea: o abordare intersecțională pentru a nu lăsa pe nimeni în urmă)⁵,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru cultură și educație,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A9-0190/2022),
- A. întrucât multe femei se confruntă cu inegalități și discriminări intersecționale în UE; întrucât discriminarea intersecțională se referă la o situație în care mai multe motive de discriminare funcționează și interacționează între ele, de exemplu, genul împreună cu alte motive de discriminare, cum ar fi rasa, culoarea, statutul etnic sau socio-economic,

¹ https://ec.europa.eu/migrant-integration/sites/default/files/2018-07/ENAR_Shadowreport_2013_2017.pdf

² https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2019-eu-minorities-survey-roma-women_en.pdf

³ <https://fra.europa.eu/ro/publication/2018/being-black-eu>

⁴ https://www.intersectionaljustice.org/img/2020.4.14_cij-factsheet-intersectionality-at-a-glance-in-europe_du2r4w.pdf

⁵ <https://www.unwomen.org/sites/default/files/2022-01/Intersectionality-resource-guide-and-toolkit-en.pdf>

vârsta, orientarea sexuală, identitatea și expresia de gen, caracteristicile sexuale, caracteristicile genetice, religia sau convingerile, naționalitatea, statutul de reședință, contextul de migrație sau dizabilitățile, printre altele, într-un mod care este inseparabil și creează tipuri specifice de discriminare;

- B. întrucât discriminarea intersecțională este diferită de discriminarea multiplă, care apare când fiecare tip de discriminare poate fi dovedit și tratat în mod independent; întrucât în cazul discriminării intersecționale, motivele de discriminare sunt întrepătrunse, creând un tip unic de discriminare; întrucât intersecționalitatea permite o perspectivă care ține seama de motive care se intersectează, fără a acorda prioritate unuia sau altuia dintre ele; întrucât o abordare intersecțională ține seama de multidimensionalitatea experiențelor și identităților oamenilor și presupune o abordare de jos în sus; întrucât folosirea unei abordări bazate pe intersecționalitate în analize și politici necesită o gândire diferită în ceea ce privește identitatea, egalitatea și dezechilibrele de putere;
- C. întrucât aplicarea unei analize intersecționale ne permite să abordăm și să înțelegem inegalitățile sociale, excluziunea și discriminarea dintr-o perspectivă cuprinzătoare, sistemică și structurală, depășind în același timp o abordare unilaterală a discriminării; întrucât politicile UE nu au inclus până în prezent o abordare intersecțională; întrucât ele au pus accentul doar pe dimensiunile individuale ale discriminării, ceea ce minimizează dimensiunile instituționale, structurale și istorice ale acesteia;
- D. întrucât, adesea, impactul rasismului și al procesului de rasializare nu este considerat a fi un fenomen important care împiedică egalitatea în Europa; întrucât politicile intersecționale nu pot fi puse în aplicare fără a plasa persoanele rasializate în centrul intersecțiilor discriminării;
- E. întrucât realizarea egalității de gen nu poate avea loc dacă nu au fost eradicate toate tipurile multiple de discriminare, intenționată și neintenționată, în forma lor individuală, structurală, instituțională și istorică; întrucât aplicarea unei abordări intersecționale urmărește să examineze interconexiunile dintre rasism/colonialism, inegalitate economică și patriarhat; întrucât legislația tradițională de combatere a discriminării nu reușește să combată toate formele de discriminare și efectele negative cumulate ale acestora asupra femeilor în cauză și întrucât nu toate statele membre includ în mod explicit discriminarea multiplă și discriminarea intersecțională în legislația lor națională¹;
- F. întrucât femeile nu sunt o categorie omogenă, iar înțelegerea diversității lor este esențială pentru a garanta că procesul de elaborare a politicilor nu continuă să discrimineze și/sau să facă invizibile, în mod direct sau indirect, anumite grupuri de femei, cum ar fi femeile dezavantajate din punct de vedere socioeconomic, de origine africană, din Orientul Mijlociu, latino-americană, romă și asiatică; întrucât femeile, în special femeile cu dizabilități, femeile migrante și cele care aparțin minorităților etnice, femeile negre, femeile de culoare, femeile de etnie romă, femeile în vârstă, femeile cu un nivel scăzut de educație, femeile cu probleme de sănătate și femeile LGBTI+ sunt mai frecvent supuse unor forme multiple și intersectoriale de discriminare;
- G. întrucât o provocare esențială în ceea ce privește operaționalizarea intersecționalității și abordarea formelor intersecționale de discriminare este absența datelor intersecționale

¹ „Analiză comparativă a legislației privind egalitatea de gen în Europa în 2020”.

privind egalitatea; întrucât insuficiența datelor relevante duce la lacune grave și împiedică UE și statele membre să monitorizeze în mod activ situația inegalității și să abordeze și să analizeze amploarea discriminării intersecționale în Europa, inclusiv situația grupurilor minoritare și marginalizate; întrucât unele state membre nu colectează în prezent acest tip de date, ceea ce face ca anumite grupuri de persoane să fie invizibile în procesul de elaborare a politicilor; întrucât colectarea unor astfel de date, în special cu privire la rasă, etnie și dizabilitate, ar trebui realizată în mod voluntar și anonim, în conformitate cu standardele de protecție a datelor și cu Convenția de la Istanbul;

- H. întrucât punerea în aplicare a politicii intersecționale înseamnă efectuarea unor evaluări aprofundate ale impactului politicilor și legislației, eliminarea măsurilor care sunt în detrimentul grupurilor marginalizate la intersecțiile discriminării și asigurarea unei participări semnificative a persoanelor afectate de inegalități, în toată diversitatea lor, la elaborarea, adoptarea și implementarea politicilor și a măsurilor;
- I. întrucât femeile care fac obiectul unor forme de discriminare intersecționale se confruntă cu obstacole multiple în calea accesului la piața oficială a muncii, ceea ce le face vulnerabile la discriminare, sărăcie, exploatare economică, excluziune socială și violență de gen, inclusiv la hărțuire sexuală și rele tratamente; întrucât, în întreaga UE, 91 % dintre femeile negre sunt supracalificate la locul lor de muncă, comparativ cu 48 % dintre femeile albe, și se confruntă în mod constant cu discriminare și microagresiuni, ceea ce duce la rate mai ridicate de epuizare; întrucât recunoașterea diplomelor obținute în străinătate poate reprezenta în continuare o provocare semnificativă;
- J. întrucât aproape trei sferturi (72 %) dintre toate victimele traficului de persoane din UE și 92 % dintre victimele traficului de persoane în scopul exploatării sexuale sunt femei și fete; întrucât femeile aflate în situații precare, care se confruntă cu condiții precare de locuit, cu excluziune socială și cu discriminare, sunt și mai vulnerabile;
- K. întrucât, în domeniul ocupării forței de muncă, femeile continuă să fie suprareprezentate în sectoarele precare și cu salarii mici, motiv pentru care ele pot face obiectul discriminării, hărțuirii sexuale și al relelor tratamente; întrucât barierele în calea intrării și a menținerii pe piața muncii sunt adesea amplificate de intersecția genului cu factori suplimentari, cum ar fi originea rasială sau etnică, religia sau convingerile, dizabilitățile, vârsta sau orientarea sexuală, și au consecințe economice și sociale negative semnificative pentru statele membre; întrucât, ca urmare a acestor bariere, femeile rasializate tind să se angajeze predominant în ocupații cu un risc mai mare de dezvoltare a unor boli profesionale;
- L. întrucât femeile migrante sunt victime ale rasismului și xenofobiei în întreaga UE; întrucât acest lucru contribuie la sărăcie și excluziune socială și, prin urmare, îngreunează accesul la resurse și la servicii sociale de bază, cum ar fi asistența medicală, locuințele, securitatea socială și accesul la piața muncii, educația, formarea și promovarea încadrării în muncă; întrucât aproape una din trei femei născute în afara UE ocupă locuri de muncă precare în UE, iar 18 % dintre femeile migrante sunt expuse riscului de sărăcie;
- M. întrucât femeile din grupurile cele mai marginalizate ocupă majoritatea posturilor care sunt cel mai prost plătite în serviciile de îngrijire, desfășurând cele mai grele activități

de îngrijire indirectă sau activități casnice, și se confruntă adesea cu segregarea de gen, rasism, condiții de muncă și remunerare precare și violență și hărțuire la locul de muncă¹; întrucât situația precară cu care se confruntă lucrătorii casnici migranți, care sunt mai ales femei rasializate și, în special, lucrători tineri, este un exemplu în care este vizibilă intersecția dintre rasă, gen, statut socio-economic și naționalitate; întrucât, în majoritatea țărilor UE, permisele de ședere pe termen lung sunt adesea disponibile numai pentru locuri de muncă cu înaltă calificare și bine plătite, neluând în considerare lucrătorii cu un nivel mediu și scăzut de calificare, ceea ce îi expune la exploatare și contracte precare în sectoare subevaluate;

- N. întrucât doar 20 % dintre femeile cu dizabilități ocupă un loc de muncă cu normă întreagă în UE și întrucât femeile cu dizabilități au venituri semnificativ mai scăzute²; întrucât estimările indică faptul că 22 % dintre acestea sunt expuse riscului de sărăcie sau de excluziune socială; întrucât femeile cu dizabilități se confruntă cu obstacole semnificative în calea educației, doar 13 % dintre femeile cu dizabilități din UE având o diplomă universitară, comparativ cu 29 % dintre femeile fără dizabilități;
- O. întrucât, în mai multe rânduri, respondenții la sondajul LGBTI II al FRA evidențiază motive suplimentare de discriminare, 40 % dintre aceștia confruntându-se cu o discriminare suplimentară din cauza apartenenței la o minoritate etnică sau a faptului că provin din familii de imigranți, 15 % din cauza culorii pielii, 36 % din cauza unei dizabilități și 28 % din cauza religiei; întrucât afrofobia, islamofobia, antițigianismul și antisemitismul sunt forme larg răspândite de rasism în UE și sunt adesea promovate prin discursuri populiste și de dreapta;
- P. întrucât lesbofobia trebuie înțeleasă ca violență la intersecția homofobiei și misoginiei, constituind un tip de violență cu propriile sale rădăcini, modele, moduri și consecințe formate de această experiență intersecțională; întrucât una din șase femei lesbiene sau bisexuale (16 %) a raportat episoade de discriminare la accesarea serviciilor de asistență medicală sau socială;
- Q. întrucât rata ridicată a șomajului în rândul femeilor rome nu poate fi explicată printr-un singur factor, cum ar fi discriminarea pe criterii etnice, de gen sau socioeconomice, întrucât aceste motive sunt complementare; întrucât procentul femeilor rome încadrate în muncă este de doar 16 %, în comparație cu 34 % în cazul bărbaților rome; întrucât, în plus, acestea nu au acces adecvat la educație și peste un sfert (28 %) dintre femeile rome, comparativ cu 6 % dintre bărbații rome, sunt angajate în activități casnice neremunerate, printre care îngrijirea copiilor și a rudelor, ceea ce sporește dificultatea de a rupe ciclul sărăciei;
- R. întrucât prevalența discriminării din motive de origine rasială sau etnică rămâne în mod constant ridicată, atât în timp, cât și în rândul diferitelor grupuri de populație din diferite state membre; întrucât datele sondajului FRA arată că persoanele care provin din contexte de migrație sau din minorități rasiale sau etnice (inclusiv romi, musulmani, evrei și persoane de origine africană) se confruntă în mod regulat și în diferite domenii ale vieții cu niveluri ridicate de discriminare pe baza originii lor etnice sau rasiale,

1

[https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/662491/IPOL_STU\(2020\)662491_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/662491/IPOL_STU(2020)662491_EN.pdf)

2

<https://www150.statcan.gc.ca/n1/pub/89-503-x/2015001/article/14695-eng.htm>

precum și pe baza religiei sau a credinței lor; întrucât islamofobia și antisemitismul sunt forme persistente de ură și discriminare; întrucât 71 % dintre evrei evită să transporte sau să afișeze, cel puțin ocazional, obiecte din care reiese că sunt evrei; întrucât peste o treime (39 %) din totalul femeilor musulmane care poartă vestimentație cu caracter religios în public s-au confruntat cu priviri inoportune sau gesturi ofensatoare;

- S. întrucât nivelul ridicat de prejudecăți și politicile care decurg privind afișarea simbolurilor și a vestimentației cu caracter religios agravează inegalitatea de tratament și multiplică barierele aferente, acest lucru având un impact deosebit de negativ asupra femeilor musulmane în ceea ce privește accesul lor la piața muncii și la locuințe, excluzându-le din spațiul public și interzicându-le orice formă de participare semnificativă la procesele și deciziile societale, menținându-le astfel într-o situație socioeconomică precară;
- T. întrucât pandemia de COVID-19 a exacerbât inegalitățile structurale de gen existente, în special în cazul fetelor și al femeilor din grupuri marginalizate, și întrucât au fost raportate din ce în ce mai multe cazuri de violență de gen din cauza măsurilor de izolare; întrucât pandemia a avut un efect disproporționat asupra stabilității locurilor de muncă a tuturor femeilor, dar în special a femeilor negre, a femeilor de culoare și a femeilor aparținând minorităților etnice, și întrucât redresarea economică și recuperarea locurilor de muncă sunt mult mai încete în special în cazul femeilor negre, în comparație cu femeile albe;
- U. întrucât femeile discriminate din cauza rasei, femeile care provin din medii socioeconomice defavorizate, femeile cu dizabilități, femeile migrante și persoanele LGBTIQ+ se confruntă cu obstacole suplimentare și cu violență în ceea ce privește accesul la asistență medicală și la informații privind sănătatea, inclusiv sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente, ca urmare a legilor și politicilor discriminatorii, a stigmatizării și a stereotipurilor; întrucât probabilitatea ca aceste femei să se confrunte cu violențe ginecologice și obstetricale în timpul sarcinii și al nașterii este mai mare și întrucât lipsa unei educații cuprinzătoare și indisponibilitatea metodelor contraceptive le afectează în mod disproporționat; întrucât formarea profesioniștilor din domeniul sănătății poate fi benefică în acest sens, asigurând dreptul fundamental de acces la servicii de asistență medicală, care ar trebui să includă și accesul la centre de sănătate mintală specifice și de înaltă calitate;
- V. întrucât riscul ca furnizorii de servicii medicale să nu recunoască simptomele femeilor rasializate este mai mare deoarece educația medicală din multe țări europene nu abordează bolile și simptomele care afectează femeile originare din Africa, Orientul Mijlociu, America Latină și Asia; întrucât, în unele țări europene, femeile negre se confruntă cu un risc de patru ori mai mare, iar femeile asiatice cu un risc de două ori mai mare decât femeile albe de a muri la naștere, iar femeile de origine africană prezintă un risc mai mare de a muri de boli care pun viața în pericol, chiar dacă aceste boli sunt mai puțin răspândite în rândul lor; întrucât îmbunătățirea accesului la asistență medicală, precum și prevenirea, eliminarea și sancționarea tuturor formelor de discriminare care limitează accesul la asistență medicală pentru toate femeile sunt esențiale pentru a consolida capacitatea femeilor de a-și exercita drepturile fundamentale;
- W. întrucât femeile române se confruntă în continuare cu rasism și discriminare în ceea ce privește accesul la asistență medicală și la servicii de sprijin în caz de violență; întrucât,

în unele state membre, femeile de etnie romă se confruntă în continuare cu segregarea etnică în domeniul sănătății reproductive, făcând obiectul unor forme exacerbate de violență și de hărțuire verbală, fizică și psihologică, inclusiv în timpul nașterii, și sunt adeseori victime ale traficului de persoane și/sau ale exploatării sexuale; întrucât femeile rome și femeile cu dizabilități au fost supuse de-a lungul timpului unor practici sistematice de sterilizare forțată și coercitivă în UE și multe dintre ele au fost private de căi de atac eficiente;

- X. întrucât persoanele LGBTQI din întreaga Europă se confruntă în continuare cu discriminare în ceea ce privește accesul la serviciile de asistență medicală, 16 % dintre respondenții la sondaj afirmând că s-au simțit discriminați de personalul medical sau de personalul serviciilor sociale din cauza identității lor, și întrucât persoanele transgen raportează niveluri deosebit de ridicate de comportament transfob și lipsit de respect din partea personalului medical; întrucât, în mai multe state membre, persoanele transgen sunt supuse practicii de sterilizare forțată sau de medicalizare, ambele încălcând normele în materie de drepturi ale omului;
- Y. întrucât schimbările sociale și juridice, precum și cercetarea în domeniul medical și biologic au condus la recunoașterea diversității în definirea „sexului”, nelimitându-se la femei și bărbați; întrucât discriminarea pe criterii de sex a fost interpretată în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în sens mai larg pentru a include persoanele transgen care sunt în proces de tranziție medicală;
- Z. întrucât tipurile de discriminare intersecționale pot avea un impact grav asupra vieții victimelor violenței de gen, cum ar fi mutilarea genitală a femeilor sau a persoanelor intersexuale, de exemplu prin limitarea sau împiedicarea accesului acestora la serviciile de prevenire, sprijin și protecție de care au nevoie ca urmare a unei combinații de tipuri de discriminare și bariere culturale și lingvistice, ceea ce conduce la un risc mai mare de complicații sau la un impact negativ asupra sănătății lor mintale; întrucât specialiștii care intră în contact cu victimele violenței de gen adesea nu dispun de formare, inclusiv în ceea ce privește intersecționalitatea; întrucât violența de gen este atât consecința, cât și una dintre cauzele inegalităților persistente de gen;
- AA. întrucât 1 din 3 persoane transgen se confruntă cu discriminare atunci când își caută un loc de muncă, iar această proporție crește la 1 din 2 în cazul femeilor transgen; întrucât 26 % dintre femeile transgen din UE s-au confruntat cu lipsa de adăpost la un moment dat în viața lor, iar 25 % afirmă că pot face față cheltuielilor de zi cu zi doar cu greu sau deosebit de greu; întrucât femeile transgen rasializate din UE se confruntă cu o discriminare structurală și instituțională unică și extraordinară, care le afectează accesul la educație, la locuri de muncă, la asistență medicală și la locuințe, precum și capacitatea lor de a nu suferi de sărăcie sau de excluziune socială;
- AB. întrucât calitatea locuințelor este adesea mai precară pentru grupurile marginalizate, ceea ce duce la o expunere mai mare la influențe de mediu dăunătoare, acest lucru conducând la boli pentru persoanele din grupurile respective și pentru copiii lor; întrucât actuala creștere a prețurilor la energie va avea un impact mai puternic asupra femeilor care provin din medii socioeconomice defavorizate;
- AC. întrucât probabilitatea ca femeile cu dizabilități să se confrunte cu agresiuni fizice sau sexuale este de 10 ori mai mare decât în cazul femeilor fără dizabilități; întrucât femeile transgen și persoanele intersexuale se confruntă cu mai multe violențe fizice și agresiuni

sexuale decât alte categorii LGBTQ +; întrucât 27 % dintre femeile musulmane de origine africană care au indicat că poartă vestimentație cu caracter religios în afara locuinței au declarat că s-au confruntat cu priviri inoportune și gesturi jignitoare, 15 % s-au confruntat cu insulte verbale sau comentarii jignitoare, iar 2 % au fost atacate fizic;

- AD. întrucât prea multe femei, în special femeile migrante și aparținând minorităților etnice, femeile negre, femeile de culoare și femeile LGBTIQ +, continuă să fie supuse hărțuirii sexuale în spațiile publice și la locul de muncă din cauza stereotipurilor persistente și sunt expuse unui risc mai mare de exploatare economică și sexuală;
- AE. întrucât numărul discursurilor de incitare la ură și al infracțiunilor motivate de ură împotriva persoanelor de origine asiatică, în special a membrilor comunităților chineze sau a celor percepute ca fiind de origine asiatică, a crescut în timpul pandemiei de COVID-19, inclusiv atacurile rasiste și bătăile, hărțuirea violentă, amenințările, abuzurile rasiste și violența cibernetică;
- AF. întrucât sistemele de justiție penală și autoritățile de aplicare a legii ar trebui să ia în considerare o abordare intersecțională, ca un concept juridic, în practicile și deciziile lor, pentru a evita exacerbarea discriminării, a sărăciei și a excluziunii, care ar putea avea un impact negativ în special asupra femeilor din grupurile vulnerabile în întreaga lor diversitate;
- AG. întrucât subraportarea și înregistrarea insuficientă a infracțiunilor motivate de ură, a violenței și a abuzurilor verbale rămân o provocare din cauza lipsei de încredere în autoritățile publice și a barierelor structurale; întrucât acest lucru implică riscul ca guvernele să nu sesizeze frecvența acestora și, prin urmare, să nu ia cunoștință de problema structurală și, așadar, să nu acționeze; întrucât 88 % dintre atacurile fizice motivate de ură împotriva romilor nu sunt raportate, împreună cu 79 % dintre cele mai grave incidente de hărțuire antisemită și 80 % dintre cazurile de violență fizică sau sexuală împotriva persoanelor LGBTIQ+; întrucât această impunitate implică nu numai riscul repetării și agravării violenței, ci și riscul ca victimele să se simtă ignorate și uitate de societate;
- AH. întrucât copiii LGBTIQ + și cei de origine rasială sau etnică minoritară sunt ținte ale discriminării, ceea ce îi împiedică să aibă acces la servicii esențiale, cum ar fi educația; întrucât, în toate statele membre ale UE, 80 % dintre persoanele din comunitatea LGBTIQ+ s-au confruntat cu acte de intimidare la școală din cauza orientării lor sexuale reale sau percepute și întrucât copiii romi și copiii cu dizabilități sunt adesea excluși din învățământul obișnuit incluziv; întrucât copiii din familiile curcubeu sunt adesea stigmatizați, ceea ce îi face să fie ținta discriminării și a hărțuirii, care le afectează performanța educațională și perspectivele de angajare, viața de zi cu zi și bunăstarea personală și familială;
- AI. întrucât educația de înaltă calitate, favorabilă incluziunii, cuprinzătoare, adecvată și începută foarte timpuriu privind egalitatea, respectul și toleranța este cel mai bun instrument pentru a combate rasismul și discriminarea pe motive multiple și pentru a construi societăți favorabile incluziunii¹;

¹ <https://rm.coe.int/ecri-general-policy-recommendation-no-10-key-topics-combating-racism-a/16808b75f7>

- AJ. întrucât femeile care se confruntă cu discriminare intersecțională sunt expuse unui risc mai mare de a li se plasa copiii în custodia statului și de a li se refuza sprijinul financiar adecvat pentru a-și crește copiii;
- AK. întrucât prejudecățile sociale și inegalitățile structurale sunt integrate în noile tehnologii, inclusiv inteligența artificială, iar acest lucru reprezintă un motiv de îngrijorare;
- AL. întrucât, în unele state membre, au încă loc căsătorii timpurii, deși eradicarea lor este considerată o prioritate în Planul de acțiune privind drepturile omului și democrația 2015-2019, în Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen 2016-2020 și în Angajamentul strategic al UE pentru egalitatea de gen 2016-2019; întrucât căsătoriile timpurii sunt larg răspândite în comunitățile marginalizate, afectate de niveluri scăzute de educație și de rate ridicate ale sărăciei; întrucât, deși Convenția de la Istanbul solicită incriminarea actului de a forța un copil să se căsătorească, unele state membre refuză în continuare să o ratifice și permit căsătoriile timpurii în legislația lor;
- AM. întrucât ONG-urile pentru femei și rețelele acestora contribuie în mod semnificativ la apărarea drepturilor femeilor și la combaterea discriminării împotriva femeilor,

Elaborarea de politici ținând seama de discriminarea intersecțională

1. evidențiază că la elaborarea politicilor la nivelul UE trebuie să se combată și să se înlăture formele intersecționale de discriminare, inclusiv prin acte legislative și politici ale UE privind combaterea discriminării și egalitatea de gen; cere ca politicile și acțiunile din cadrul uniunii egalității să fie consolidate, îmbunătățite și adaptate, dacă este necesar, și să se promoveze un cadru al UE privind discriminarea intersecțională, care să aibă obiective și măsuri transversale; recunoaște că egalitatea și egalitatea de gen trebuie integrate în politicile UE și că trebuie să se conceapă soluții incluzive, care să îi protejeze persoanele cele mai marginalizate și cele care se confruntă cu discriminarea intersecțională din comunitățile noastre;
2. cere să se creeze un mecanism de integrare a cooperării și coordonării politicilor UE și naționale în materie de egalitate, asigurându-se că toate tipurile de discriminare, în special cele care se intersectează, sunt luate în considerare la revizuirea și adoptarea politicilor, inclusiv prin evaluări sistematice ale impactului de gen și ale impactului asupra egalității; încurajează statele membre să adopte legi penale și civile care să interzică atât discriminarea intersecțională, cât și discriminarea multiplă sau să le consolideze pe cele existente și cere să se elaboreze orientări ale UE care să prevadă desfășurarea unor schimburi de bune practici privind adoptarea unei abordări intersecționale la elaborarea politicilor;
3. invită viitoarele președinții ale UE și statele membre care blochează în prezent această inițiativă să facă din egalitatea de tratament și din combaterea discriminării în toate formele sale o prioritate-cheie, pentru a depăși blocajul, și să adopte de îndată Directiva privind combaterea discriminării, cu scopul de a-le oferi o protecție armonizată tuturor persoanelor din UE în domeniul social, care să cuprindă securitatea socială și asistența medicală, inclusiv beneficiile sociale, educația, accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii, inclusiv de locuințe; cere să se ia măsuri grație cărora această directivă să poată rezolva problema discriminării intersecționale, lucru ce lipsește din cadrul legislativ actual, și să asigure incluziunea și protecția tuturor femeilor discriminate rasial;

4. cere insistent Comisiei și statelor membre să asigure aplicarea legislației UE în vigoare privind combaterea discriminării și egalitatea de gen și să lanseze acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în cazul în care statele membre nu transpun sau nu pun în aplicare integral legislația;
5. invită Comisia și statele membre ca, pe baza participării voluntare, a confidențialității, a anonimatului, a autoidentificării și a consimțământului în cunoștință de cauză, să ia măsuri pentru a colecta date fiabile și comparabile privind egalitatea, inclusiv date defalcate în funcție de gen, rasă și origine etnică (definite în Directiva UE privind egalitatea rasială), orientare sexuală și identitate, respectând totodată principiile și standardele esențiale ale UE de protecție a datelor și a drepturilor fundamentale, cu scopul de a identifica cauzele profunde, de a măsura amploarea rasismului și a discriminării și de a le combate în conformitate cu cadrele juridice naționale relevante, și de a se strădui să folosească aceste date pentru a-și fundamenta elaborarea politicilor; ia act de faptul că datele privind egalitatea reprezintă un instrument esențial pentru a înțelege, a descoperi și a combate toate tipurile de discriminare și toate dimensiunile discriminării, mai cu seamă cele intersecționale, structurale și instituționale; invită UE să încurajeze colectarea acestor date și să ofere sprijin tehnic pentru punerea în practică a orientărilor existente ale Comisiei în acest domeniu și pentru promovarea participării comunităților afectate la acest proces;
6. ia act de revizuirea în curs a statisticilor europene privind populația; invită Comisia să se asigure că această revizuire vizează cât mai multe motive explicite ale discriminării, astfel încât să se colecteze date fiabile privind egalitatea;
7. salută numirea unui comisar pentru egalitate și a unor coordonatori ai UE pentru combaterea rasismului, precum și pentru combaterea antisemitismului și promovarea vieții evreiești și crearea unui post de coordonator pentru combaterea islamofobiei; cere să fie numit imediat coordonatorul pentru combaterea islamofobiei, post care a rămas vacant timp de un an; subliniază că, pentru a instituționaliza o abordare care ține seama de intersecționalitate, Comisia ar trebui să numească coordonatori care să acționeze în concordanță cu toate strategiile individuale privind egalitatea și să aplice mereu o strategie care să integreze perspectiva de gen și să determine elaborarea unor politici pentru femei, în toată diversitatea lor; consideră că activitatea colectivă a acestor coordonatori va ajuta la instituționalizarea intersecționalității, va contribui la activitatea importantă a comisarului pentru egalitate și va face ca fiecare strategie să fie pusă în aplicare mai bine;
8. cere ca Grupul operativ al Comisiei privind egalitatea să coopereze mai bine, să dobândească un rol mai important și să-și intensifice cooperarea cu alte organisme pentru a se asigura că toate măsurile de politică conțin o perspectivă intersecțională bazată pe evaluări ale impactului politicilor și legislației; observă că mandatul acestui grup operativ trebuie să fie instituționalizat, că acesta ar trebui să devină mai transparent și să colaboreze îndeaproape cu grupurile vizate de discriminarea intersecțională; invită Comisia să analizeze în continuare cum poate să valorifice optim potențialul strategic al acestei inițiative; observă că trebuie să i se confere un rol mai important comisarului pentru egalitate, pentru a realiza și supraveghea integrarea dimensiunii de gen și a egalității astfel încât să aibă impact;
9. consideră că Platforma pentru persoanele cu handicap a Comisiei este o inițiativă emblematică cu potențial strategic; invită Comisia să creeze structuri asemănătoare

pentru a asigura punerea în aplicare deplină a tuturor strategiilor din cadrul uniunii egalității;

10. salută diferitele strategii recente ale Comisiei, în special Strategia UE privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ + 2020-2025¹ și Strategia UE pentru egalitatea de gen 2020-2025², care includ o abordare intersecțională; invită Comisia și statele membre să integreze o perspectivă intersecțională și să se asigure că politicile și legislația existente nu au niciun efect negativ indirect și neintenționat, cum ar fi remarginalizarea anumitor grupuri, în special a femeilor discriminate rasial; regretă profund, în acest sens, lipsa unei dimensiuni intersecționale în noul Pact al UE privind migrația și azilul³;
11. consideră bine-venit faptul că intersecționalitatea este tot mai des menționată în documentele UE, inclusiv în propunerea de directivă privind transparența salarială, dar regretă că nu există obiective, indicatori și acțiuni clar definite pentru punerea sa în aplicare;
12. subliniază că în ultimii ani jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene a reflectat, într-o anumită măsură, o abordare intersecțională bazată pe o interpretare amplă a unora dintre motivele existente în temeiul legislației UE de combatere a discriminării, pe baza modelului Convenției privind eliminarea discriminării împotriva femeilor (CEDAW) și al Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități (CRPD), care consideră femeile și, respectiv, persoanele cu dizabilități ca fiind afectate de dezavantaje intersecționale; susține întru totul dezvoltarea și facilitarea în continuare a unei astfel de abordări, atunci când este posibil, având în vedere și flexibilitățile prevăzute la articolul 21 din Cartă;
13. reamintește că principiul egalității de tratament între bărbați și femei nu se poate limita la interzicerea discriminării bazate pe sexul unei persoane și că acest principiu se aplică și discriminării provocate de identitatea de gen a unei persoane; reamintește că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a interpretat discriminarea bazată pe criteriul de sex, conform principiului egalității de tratament, astfel încât să includă persoanele transsexuale care au suferit o tranziție medicală, dar constată că nu s-a pronunțat o astfel de hotărâre aplicabilă persoanelor non-binare sau intersexuale, ceea ce pune sub semnul întrebării ideea că legislația de combatere a discriminării le este utilă mării majorități a persoanelor transsexuale din Europa sau poate face ceva pentru ele, persoane care nu pot sau nu doresc să aibă acces la medicina de confirmare a sexului, sau persoanelor intersexuale; reamintește că aceste persoane nu vor fi despăgubite dacă sunt discriminate, spre deosebire de persoanele care și-au modificat fizic corpul; reamintește că în UE combaterea discriminării trebuie să meargă mai departe de dimensiunea binară a genului și să recunoască discriminarea de gen; invită Comisia să prezinte o propunere legislativă care să evite orice risc de insecuritate juridică în această chestiune;
14. evidențiază că este nevoie de o directivă cuprinzătoare privind violența de gen, care să aibă o abordare intersecțională și să vizeze toate femeile și fetele, în toată diversitatea

¹ Comunicarea Comisiei din 12 noiembrie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025” (COM(2020)0698).

² Comunicarea Comisiei din 5 martie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025” (COM(2020)0152).

³ Comunicarea Comisiei din 23 septembrie 2020 referitoare la un nou pact privind migrația și azilul (COM(2020)0609).

lor, și persoanele LGBTIQ+ pe baza identității de gen, a expresiei de gen sau a caracteristicilor sexuale; subliniază că în propunerea de directivă privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice se menționează abordarea intersecțională, dar regretă că ea nu a fost integrată așa cum se cuvine;

15. evidențiază că trebuie recunoscut faptul că femeile discriminate rasial riscă mai mult să fie supuse unor acte de violență și că formele de discriminare intersecțională agravează consecințele violenței de gen, inclusiv din cauza prejudecăților și a stereotipurilor de durată care predomină în politici și în cadrul organelor de aplicare a legii și din cauza revictimizării persoanelor marginalizate; invită statele membre să se asigure că cazurile de violență de gen sunt anchetate, urmărite penal și pedepsite așa cum se cuvine și că serviciile de sprijinire a victimelor sunt suficient de dezvoltate pentru a combate toate formele de violență, mai ales cele care decurg din discriminarea intersecțională, printr-o abordare centrată pe victime;
16. invită toate instituțiile, organismele și agențiile UE și statele membre să reacționeze mai hotărât la fenomenul hărțuirii femeilor; invită Comisia și statele membre să combată hărțuirea online, care vizează disproporționat fetele și femeile, mai cu seamă pe cele din viața publică sau politică;
17. invită Comisia să integreze intersecționalitatea în viitoarea directivă, pentru a conferi organismelor de promovare a egalității un rol mai important și a le face mai independente, și să includă perspectiva intersecționalității în criteriile de evaluare și punere în aplicare prevăzute în Directiva privind drepturile victimelor și în Directiva privind combaterea traficului de persoane, evaluând impactul asupra grupurilor celor mai marginalizate, îndeosebi asupra femeilor discriminate rasial, asigurând consultarea cu mai multe părți interesate și cerând să se colecteze date defalcate privind egalitatea; subliniază că aceste demersuri sunt pași importanți în direcția conceperii și consolidării unei protecții juridice puternice și eficiente la nivelul UE împotriva tuturor formelor de discriminare din întreaga UE;
18. subliniază că deviza europeană „Unită în diversitate” se referă nu numai la Uniune și la statele sale membre, ci și la diversitatea populației fiecărui stat membru, care ar trebui promovată în comun, deoarece reprezintă un punct forte și un atu;
19. cere o formațiune a Consiliului dedicată egalității și egalității de gen;
20. reamintește că noile tehnologii, inclusiv inteligența artificială, pot exacerba și agrava inegalitățile și discriminarea existente; reamintește riscurile potențiale ale acestor tehnologii pentru femeile care se confruntă cu discriminarea intersecțională, în toată diversitatea lor, în special pentru femeile discriminate rasial; invită Comisia și statele membre să se asigure că sistemele de inteligență artificială sunt ghidate de principiile transparenței, explicabilității, echității și responsabilității și că se stabilesc măsuri, inclusiv audituri, pentru a nu lăsa aceste sisteme să agraveze discriminarea, rasismul, excluziunea și sărăcia;
21. subliniază importanța existenței unor politici care să țină cont de dizabilități și să adopte o abordare intersecțională;

Puterea și reprezentarea

22. consideră oportun angajamentul Comisiei de a atinge paritatea de gen la toate nivelurile, dar regretă că nu există obiective privind diversitatea și că, în general, nu există diversitate în instituțiile UE; subliniază, în acest sens, rolul important de model al serviciilor și instituțiilor publice;
23. cere ca femeile , în toată diversitatea lor, să ocupe în mai mare măsură posturi la nivel înalt și funcții decizionale, precum și să se întreprindă acțiuni pozitive, cum ar fi cotele temporare, mecanismele de stimulare și mentoratul, pentru ca femeile care se confruntă cu discriminarea intersecțională să obțină posturi în instituțiile publice, inclusiv în instituțiile UE, astfel încât diversitatea societății să fie just reprezentată în procesul decizional; constată că numai cotele nu sunt îndeajuns pentru a combate discriminarea structurală într-o manieră globală;
24. invită statele membre să elaboreze și să adopte planuri naționale de acțiune împotriva rasismului, a discriminării rasiale și a discriminării romilor și să promoveze egalitatea persoanelor LGBTIQ +, în concordanță cu cadrele strategice; observă că acest lucru ar trebui făcut în strânsă colaborare cu organizațiile societății civile, inclusiv cu femeile discriminate rasial și persoanele non-binare; invită Comisia să se asigure că evaluarea cuprinzătoare a cadrului juridic prezentată în planul de acțiune de combatere a rasismului se realizează grație unei abordări intersecționale și ține seama explicit de impactul de femeilor supuse unor forme de discriminare intersecționale, cum ar fi femeile discriminate rasial;
25. solicită statelor membre și UE să ofere cursuri de formare și să desfășoare campanii privind prejudecățile implicite și de sensibilizare în cadrul instituțiilor lor, inclusiv în instituțiile judiciare, în centrele de prelucrare și de primire a cererilor de azil, în învățământ, precum și pentru poliție, personalul medical și alți funcționari publici, și să combată efectele prejudecăților implicite asupra deciziilor, acțiunilor și interacțiunilor generate de stereotipurile persistente, precum și subreprezentarea anumitor grupuri din aceste sectoare și evidențiază că aceste prejudecăți au deschis calea discriminării și excluziunii;
26. invită Comisia să aloce fonduri organizațiilor locale ale societății civile conduse de și pentru femeile care se confruntă cu discriminarea intersecțională în cadrul programului „Cetățeni, egalitate, drepturi și valori” și să creeze granturi destinate expres proiectelor care vizează combaterea discriminării intersecționale în UE;
27. invită statele membre să elaboreze politici cu țintă precisă și să folosească la maximum fondurile UE din cadrul financiar multianual și din Mecanismul de redresare și reziliență pentru a ajuta femeile afectate de discriminarea intersecțională;
28. invită Comisia să se asigure că bugetul UE alocat renovărilor de locuințe și reabilitărilor energetice sprijină expres gospodăriile cu venituri mici, în care trăiesc deseori femei originare din Africa, Orientul Mijlociu, America Latină și Asia;
29. constată că este important să se comunice cu femeile tinere din diaspora și din grupuri marginalizate, dintre care multe prestează servicii de îngrijire, se confruntă frecvent cu discriminarea pe piața muncii și sunt adesea supracalificate și subîncadrate la locul de muncă;
30. invită Comisia și statele membre să sprijine mamele singure originare din Africa,

Orientul Mijlociu, America Latină și Asia, astfel încât acestea să participe pe deplin la societate;

31. subliniază importanța unor perspective variate în sectorul mass-mediei și audiovizualului și rolul lor de formatori de opinie; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să adopte toate măsurile necesare pentru a promova vizibilitatea contribuțiilor femeilor din diaspora, prezența lor la toate nivelurile, în special în rolurile de decizie, și pentru a combate discriminarea și hărțuirea; insistă asupra importanței sensibilizării prin mijloace cât mai variate, printre care formarea jurnaliștilor și a altor profesioniști din domeniul mass-mediei, împotriva discriminării și a prejudecăților inconștiente;
32. evidențiază rolul pe care îl are sportul de masă pentru incluziunea socială și pentru un stil de viață sănătos și deci efectele negative ale faptului că mai puține fete și femei din diaspora fac sport; cere deci insistent Comisiei, statelor membre, organismelor de conducere și părților interesate internaționale, europene și naționale din domeniul sportului să aplice măsuri de combatere a culturilor organizaționale care împiedică femeile din diaspora să se înscrie în cluburi, să practice sporturi de masă și de performanță și să obțină poziții de conducere în sport, cum ar fi vizibilitatea redusă în mass-media și disparitățile în materie de salarii, prime și premii; insistă să se depună eforturi susținute de combatere a tuturor formelor de violență, hărțuire și a tuturor stereotipurilor;

Asigurarea accesului egal și a drepturilor egale

33. invită statele membre să se asigure că Decizia-cadru a Consiliului privind combaterea rasismului și xenofobiei¹³, Directiva privind egalitatea rasială, Directiva privind drepturile victimelor și Directiva privind egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă sunt puse în aplicare consecvent; invită Comisia să monitorizeze și să analizeze periodic dacă s-a ajuns la egalitatea de tratament, ținând seama de opiniile Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene și ale Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, și să ia măsurile care se impun, printre care și lansarea unor proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre care nu elimină practicile de segregare;
34. solicită să se sensibilizeze populația prin felurite mijloace, printre care și campanii și cursuri de formare cu țintă precisă menite să combată discriminarea, prejudecățile neconștientizate și segregarea de gen și pe motive de diversitate de pe piața muncii, cu scopul de a combate prejudecățile predominante, care se manifestă, printre altele, sub forma barierelor structurale cu care se confruntă femeile române și musulmane, migranții transgen și solicitanții de azil, precum și femeile cu dizabilități;
35. reliefează că este important să se combată stereotipurile și discriminarea la o vârstă foarte fragedă și, astfel, cere să se analizeze prejudecățile, reprezentările stereotipe și reprezentările care lipsesc din materialele didactice, cere ca acestea să fie eventual revizuite și cere o educație fără prejudecăți; invită statele membre și le încurajează să asigure educația în domeniul drepturilor omului, să desfășoare campanii de sensibilizare destinate tinerilor cu scopul de a combate discriminarea intersecțională și rasismul și de a promova egalitatea și nediscriminarea în educație la toate nivelurile de școlarizare, începând de la o vârstă fragedă; recunoaște rolul școlilor și al profesorilor în promovarea egalității, a egalității de gen, a respectului, a sensibilizării și a nediscriminării, precum și cât este de important ca personalul didactic să aibă o mai

mare sensibilitate interculturală și ca sistemele de învățământ să fie mai incluzive în statele membre;

36. cere ca fetelor și tinerelor marginalizate, în toată diversitatea lor, să li se acorde acces la o educație incluzivă și de calitate, la formare, la dezvoltarea competențelor și la locuri de muncă decente și invită Comisia să sprijine statele membre prin proiecte Erasmus + cu țință precisă, inclusiv în disciplinele STIAM, și prin asigurarea faptului că aceste fete și tinere sunt reprezentate corect în manuale și în alte materiale didactice, lucru ce ar putea servi și ca instrument de capacitate a acestor fete și tinere și le-ar putea înlesni tranziția către piața muncii; pune în evidență impactul complex pe care îl are educația copiilor asupra eforturilor profesionale și personale ale femeilor și reamintește necesitatea ca toți copiii să aibă acces efectiv la educație gratuită, după cum se prevede în legislația UE; invită statele membre ca atunci când pun în aplicare recomandarea privind Garanția europeană pentru copii să adopte o abordare intersecțională, care să răspundă nevoilor speciale ale copiilor din grupurile marginalizate;
37. invită statele membre și Comisia să creeze programe educaționale mai incluzive pentru persoanele cu dizabilități, pentru a elimina diferențele în materie de educație și diferențele în materie de ocupare a forței de muncă care decurg din acestea, fiindcă s-ar putea ca rata permanent mare a tinerilor cu dizabilități care părăsesc timpuriu școala să fie un indiciu al unor dificultăți de acces la programe educaționale potrivite;
38. pune în evidență potențialul ridicat și importanța multilingvismului pentru societățile noastre și subliniază că fiecare limbă trebuie apreciată în același mod și că ierarhia teoretică a limbilor se bazează pe prejudecăți și stereotipuri;
39. cere să se acorde o atenție deosebită, mai ales în sectorul serviciilor de îngrijire, ceea ce ar permite prevenirea eficientă a exploatării prin muncă, a violenței de gen și a altor forme de rele tratamente și ar face ca lucrătorilor și potențialelor victime ale exploatării, dintre care majoritatea sunt femei, să le fie mai ușor să își exercite drepturile, inclusiv grupurilor celor mai marginalizate și persoanelor de alte origini, care sunt reprezentate într-o măsură disproporționat de mare în sectorul serviciilor de îngrijire;
40. invită statele membre să susțină conceperea de noi măsuri, inclusiv de căi juridice, în toate sectoarele, în funcție de contextul național, precum și de măsuri destinate lucrătorilor cu un nivel mediu și scăzut de calificare, măsuri care să promoveze autonomia, munca decentă, drepturile fundamentale ale lucrătorilor și incluziunea socială a femeilor, inclusiv a femeilor din grupurile cele mai marginalizate sau a femeilor din diaspora; cere ca în cadrul revizuirii actuale a politicilor UE privind azilul și migrația să se facă o evaluare intersecțională și să se introducă politici care să acorde statutul de migrant persoanelor independent de soț/soție, partener(ă) sau angajator, pentru a elimina legăturile care limitează opțiunile, oportunitățile și siguranța;
41. accentuează că femeile migrante sunt adesea victime ale traficului de persoane și ale altor forme de violență, cum ar fi violența de gen, căsătoriile forțate și mutilarea genitală, care sunt încă prea des nerecunoscute în procedurile de azil; evidențiază că atunci când se elaborează, se pun în aplicare și se evaluează politicile de azil, migrație și integrare este important să se țină seama de experiența concretă a femeilor care sunt victime ale discriminării intersecționale;
42. constată că femeile sunt incriminate disproporționat din cauza situației sau statutului lor

și sunt împiedicate să aibă acces egal la justiție din motive precum stereotipurile de gen, legile discriminatorii, discriminarea intersecțională sau multiplă și cerințele și practicile procedurale și probatorii; invită Comisia și statele membre să le garanteze tuturor femeilor că nu se pun piedici fizice, economice, sociale și culturale în calea accesului lor la justiție;

43. invită statele membre să aplice o abordare cuprinzătoare și intersecțională în toate etapele sistemului de justiție penală și să asigure accesul la justiție pentru femeile care se confruntă cu discriminarea intersecțională, în toată diversitatea lor, inclusiv accesul la asistență juridică de calitate și într-o limbă pe care o pot înțelege;
44. cere să se adopte abordări globale, bazate pe drepturi, multidisciplinare și axate pe persoane față de serviciile de protecție și sprijin (inclusiv în cazurile de violență bazată pe gen și trafic de persoane), care să combată factorii instituționali ce împing femeile în situații de dependență și abuz, și să se ofere oportunități reale de a obține permise de ședere și de muncă decentă și stabilă, precum și accesul nediscriminatoriu la servicii, sprijin și căi de atac;
45. constată că, din cauză că nu dispun de bogăție acumulată în mai multe generații, femeile originare din Africa, Orientul Mijlociu, America Latină și Asia întâmpină adesea dificultăți în a finanța întreprinderi mici și subliniază că promovarea antreprenoriatului în rândul acestor grupuri poate oferi mari oportunități de a le încuraja independența și capacitatea economică;
46. invită statele membre să conceapă măsuri speciale de echilibrare a vieții profesionale cu viața privată, pentru a le da femeilor celor mai marginalizate posibilitatea de a împăca munca, educația și promovarea în carieră cu obligațiile lor familiale și pentru a combate discriminarea și prejudecățile, care continuă să le afecteze pe piața muncii, în educație și în viața de zi cu zi;
47. remarcă faptul că accesul la asistență medicală poate fi afectat de efectul agravant al discriminării intersecționale: invită statele membre să asigure o asistență medicală universală și accesibilă, care să includă și servicii specializate de sănătate mintală, și să elimine urgent barierele actuale din calea asistenței medicale pentru toți, inclusiv pentru migranții aflați într-o situație administrativă ilegală, punând un accent deosebit pe femei, în toată diversitatea lor; subliniază că accesul la asistență medicală nu ar trebui să fie niciodată împiedicat din ignoranță, din cauza prejudecăților sau a stigmatizării; pune în evidență importanța pe care o au cadrele medico-sanitare în acordarea de asistență medicală în mod uman, nediscriminatoriu și nemoralizator, respectând consimțământul liber, prealabil și în cunoștință de cauză și drepturile pacienților; constată că există o lipsă acută de date privind femeile din grupurile marginalizate și femeile migrante care accesează servicii de sănătate, mai ales servicii de sănătate mintală;
48. invită statele membre să ia act de efectul accentuat al discriminării intersecționale asupra accesului la diagnostice medicale, în special în domeniul sănătății reproductive și expres în cazul femeilor negre, al femeilor de culoare și al femeilor ce fac parte dintr-o minoritate; reamintește că sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente sunt drepturi fundamentale ale omului, la care ar trebui să aibă acces legal și în condiții de siguranță toți oamenii, în diversitatea lor;
49. invită statele membre să adopte și să pună în aplicare strategii, politici și programe de

promovare a sănătății sexuale și reproductive și a drepturilor aferente pentru grupurile marginalizate de femei, să elimine barierele sistemice, financiare, juridice, practice și sociale cu care se confruntă acestea și să asigure faptul că sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente sunt respectate și protejate în toate statele membre; invită statele membre să promoveze planificarea familială și o educație sexuală cuprinzătoare și adaptată vârstei și să ajute femeile aflate în situații vulnerabile sau precare să aibă acces la toate tipurile de mijloace contraceptive, precum și să se asigure că acestea nu se vor confrunta cu practici discriminatorii atunci când accesează serviciile de sănătate;

50. încurajează statele membre să pună la dispoziție proceduri juridice accesibile și transparente de recunoaștere a genului, bazate pe autodeterminare și în concordanță cu cea de a 11-a ediție a Clasificării Statistice Internaționale a Bolilor și Problemelor de Sănătate Înrudite (ICD-11) a Organizației Mondiale a Sănătății, să recunoască în legislație persoanele transgen, non-binare și intersexuale și să desființeze barierele, cum ar fi intervențiile chirurgicale obligatorii sau consilierea psihologică obligatorie; cere insistent statelor membre să interzică mutilarea genitală intersexuală și să se asigure că sugarii intersexuali nu sunt supuși unui tratament medical sau chirurgical nevităl când sunt bebeluși sau copii;
51. invită statele membre să pună capăt practicilor de sterilizare forțată, de provocare a avortului forțat și de contracepție forțată, inclusiv în cazul femeilor cu dizabilități și al femeilor roma, precum și medicalizării persoanelor transgen și să respecte integritatea corporală a acestora; invită statele membre să pună la dispoziția tuturor persoanelor care au supraviețuit unor acte de sterilizare forțată și coercitivă și unor divorțuri forțate măsuri de compensare eficiente și rapide, inclusiv prin crearea unor sisteme de despăgubire eficiente;
52. reamintește că femeile, în toată diversitatea lor, în special cele care se confruntă cu forme de discriminare intersecționale, cele marginalizate și aflate în condiții de război sunt afectate disproporționat de schimbările climatice și de consecințele acestora; invită Comisia și statele membre să includă o perspectivă intersecțională, inclusiv genul și rasa, în toate acțiunile de combatere a schimbărilor climatice și să se asigure că se alocă fonduri și se pun în practică măsuri speciale în acest scop și să garanteze participarea egală a femeilor, în toată diversitatea lor, la organele decizionale de la nivel internațional, european, național și local;
53. cere insistent statelor membre să ia măsuri rapide, eficiente și coordonate pentru a proteja drepturile omului și a răspunde nevoilor în materie de sănătate sexuală și reproductivă ale femeilor și fetelor și ale populațiilor marginalizate afectate de conflictul din Ucraina;

o

o o

54. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.